

Iemand's geloofsbelijdenis in vraag stellen?

Mattheüs 7:15-23

Door George Zeller, <https://www.middletownbiblechurch.org/inserts/profess.pdf>, mei 2025

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoot door M.V.

¹⁵ Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. ¹⁶ Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? ¹⁷ Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. ¹⁸ Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. ¹⁹ Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. ²⁰ Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. ²¹ Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. ²² Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? ²³ Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt! – Mattheüs 7:15-23.

Ik hoorde een beroemde prediker zeggen: “**We mogen nooit de geloofsbelijdenis van iemand in vraag stellen**”¹. Dit idee wordt weerlegd door tal van Bijbelgedeelten die spreken over een valse geloofsbelijdenis. Wat iemand met zijn **lippen** beweert, kan duidelijk in tegenspraak zijn met zijn **leven** (zie Mattheüs 3:7-12; 7:15-23; Johannes 8:39; 2 Timotheüs 2:19; Titus 1:16; Jakobus 2:14-26; 1 Johannes 2:4,9-11). Als ik iemand zou benaderen uit oprechte bezorgdheid, en zou zeggen: “Mijn vriend, ken je echt Christus als je Verlosser? Ik weet dat je beweert een christen te zijn, maar je lijkt dat niet te tonen door de manier waarop je leeft. Als een boom beweert een appelboom te zijn, mogen we dan niet verwachten wat appels te zien?” Misschien zou ik door sommigen worden berispt voor het uitdagen van de geloofsbelijdenis van mijn vriend, omdat zij aannemen dat dit schadelijk kan zijn voor zijn zekerheid van verlossing.

Laten we aannemen dat mijn vriend daadwerkelijk gered was, maar niet veel uiterlijke bewijzen van redding had gegeven vanwege een vleselijk leven. Welke eeuwige schade heb ik dan aan zijn ziel aangericht door hem uit te dagen? Hij is gered, of ik het nu geloof of niet. Toch kunnen mijn woorden van bezorgdheid hem helpen om zijn eigen hart te onderzoeken en de noodzaak te zien, niet alleen om te **zeggen** dat hij gered is, maar ook om te **tonen** dat hij gered is door werken die voortkomen uit oprecht geloof (Jakobus 2:18).

Aan de andere kant, stel je voor dat deze zich als Christen profilerende persoon nooit echt opnieuw geboren is. Door hem niet uit te dagen, welke eeuwige schade zou ik dan aan zijn ziel toebrengen? Grote schade inderdaad! Door geen bezorgdheid te tonen, zou ik een valse belijdenis van het geloof

¹ Engels “question”. Ik zeg liever “in vraag stellen” dan “in twijfel trekken” – <https://taaladvies.net/in-vraag-stellen/>

aanmoedigen. Wat vreselijk dat deze persoon op een dag de woorden van Christus zal horen: “Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!” (Mattheüs 7:23). Het is beter om ten onrechte in vraag te stellen of iemand gered is dan een niet-geredde persoon valse zekerheid te geven op basis van een twijfelachtige belijdenis.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm